

MYSORE KOLAR GOLD FIELDS MUNICIPAL BILL, 1952.

Presentation of Select Committee Report.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Chairman).—Sir, I present the report of the Select Committee on the Mysore Kolar Gold Fields Municipal Bill, 1952. Copy of it is laid on the table of the House.

Mr. SPEAKER.—Copies of the report will be distributed to members.

BUDGET FOR 1953-54—DEMANDS FOR GRANTS.

Demand No. 1—Land Revenue.

7. Land Revenue.

Mr. SPEAKER.—Motion moved.—

“That a sum not exceeding Rs. 32,71,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1954 in respect of Land Revenue.”

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—I think we are now taking up cut motions on Demands. If so, I want to make a small statement.

Mr. SPEAKER.—Even before the Hon'ble Member does that, I have to state that Demands Nos. 1 to 5, 13 and 36 are before the House to day. Cut motions now proposed to be moved, as agreed to, are as follows :—

4, 5, 13, 14, 18, 21, 22, 23, 28,
31, 32, 34, 40, 42, 43, 44, 51, 59,
60, 68, 77, 79, 80, 81, 82, 83, 87
and 89.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Sir, you have been pleased to give the numbers of cut motions that have been selected by the various parties. By the number we can judge that we cannot do full justice within the limited time at our disposal. I requested the Hon'ble Leader of the House last year alone that more time should be allotted for discussion of the demands and cut

motions relating to them, that the minimum number of days allotted for it under the rules will not suffice and we made representation to him that the duration should be raised to at least 15 days. He promised at the time that he would fix the time limit in consultation with the leaders of the other parties. But when the programme for the entire session was drafted, of course, none of us was consulted. Now we feel that the time allotted, namely 10 days, is quite inadequate, whereas in the other States, as for instance in Madras, it is not less than 15 days.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—But what is the size of Madras?

Sri J. MOHAMED IMAM.—Well, sir, the importance of the work of a department is the same. It does not depend upon its size or the number of cut motions. The work of administration depends upon quality and not on quantity. I think our representations were not heeded to by the Government nor have we been consulted. I am sure that the entire House will voice with me that the time allotted, viz., only ten days, is inadequate. The Hon'ble Leader of the House may put forward the plea that there is no time to extend the time for discussing the demands since the budget has to be passed before the end of this month. But it is not our fault. They should have summoned the House earlier so as to give ample time. Instead they have summoned the House late and so now they cannot put forward the plea that they have no time to extend the time for discussing the demands. I therefore suggested that we will vote on account and let sufficient time be taken to discuss all the demands. Even that representation was not heeded to by the Government. I think I must say.....

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—No indication so far.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I did indicate. I even now represent to the Hon'ble Leader of the House to accept my suggestion. We are now prepared to vote on account and afterwards you

(SRI J. MOHAMED IMAM).

can give us sufficient time. After hearing what the Hon'ble Leader of the House thinks in the matter, I think the Opposition will let you know their future course of action.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Leader of the House).—Sir, it is true that the Hon'ble Leader of the House last year said that he would consider the matter. And after examination and also after comparison of the work done in the other Houses elsewhere—Madras has thrice the number of members here and Bombay has twice, and even then they have got only a few days more than what is allotted here—it was found that the number of days allotted here was sufficient. Even this time if it is found that the time allotted is short, we shall certainly consider the suggestion.

Regarding the second point of passing the accounts in the first instance and then talking upon the Budget demands, I do not think it is necessary nor is it sound. It is only in emergent cases that such things are done and there is no such emergency at present.

Therefore, I appeal to the members of the House and the Hon'ble Leader of the Opposition to consider the desirability of working within the time allotted which is found to be ample. And if again this year it is found that the time allotted is insufficient, we shall certainly consider his suggestion.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Sir, we have made repeated suggestions in the matter and it seems that they have not had any effect on the Government. So, to register our protest and make our protest more effective, we are going to walk out for a short time.

(Then the Opposition members staged a walk-out).

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—Yesterday there was a move by the Opposition that a statement should be made regarding the allegations. I may submit to the House that the Hon'ble Minister for Public Works had been deputed to investigate and he will make the statement and also, if he so chooses, the Hon'ble Minister himself

against whom the allegations have been made may also make a statement. I request that the matter may be taken up after lunch when all the Members are present.

Sri K. PUTTASWAMY (Srirangapatna).—There is some difficulty in the mike, Sir. We are not able to hear Sir.

Mr. SPEAKER.—Cut motion No. 4 standing in the name of Sri Madiah.

Sri B. NARAYANASWAMY (Mysore South).—We did not hear anything, Sir. We do not know why some Members walked out.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Leader of the Opposition made a statement to the effect that the number of days allotted for cut motions are quite insufficient and they are not satisfied because they were not consulted. Perhaps that is their grievance. Whatever that may be, ten days are not sufficient, that is what they say. The present programme was fixed in consultation with the Leader of the House. In fact 5th of this month was the first day on which the Session ought to have commenced. But for some reason it was to be postponed and the earliest time was the 7th. During this Session there was no alternative for the House but to stick on to the programme. We cannot change the programme.

Sri K. PUTTASWAMY.—Can we not sit till Six of the Clock, Sir?

Mr. SPEAKER.—No. Unless Members are prepared to sit on Sundays—even on the 22nd Sunday you have agreed to work, there is only 29th Sunday left—there is no other day left to us. Under Rule 124.

"The Speaker in consultation with the Leader of the House shall allot so many days not being less than ten days.....".

Therefore, ten days have been allotted now.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Why not more?

Mr. SPEAKER.—I gave you the reason why it was not possible to give more days during this Session. Perhaps the Leader of the House will bear

this in mind when arranging the business for the next Session and may consider this suggestion in all seriousness.

Now, regarding the cut motions, the first cut motion which is proposed to be moved is No. 4 in the List standing in the name of Sri M. Madiah.

Introduction of Land Reforms in the State.

Sri M. MADIAH (Nanjangud Scheduled Castes).—I beg to move:

"That the Demand under the head "7. Land Revenue" for Rs. 32,71,000 be reduced by Rs. 100 (to urge on the Government the need for Land Reforms in the State and to appoint a Committee to go into this question of introduction of Land Reforms in the State".

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಅಗತ್ಯ, ಬಹಳ ಸಕಾರಣವಾದುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಪ್ರಾಯಶಃ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದೆರಡು ಮೂರು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಪಾಂಡಿವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ವರ್ಷ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪಾಂಡಿವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಸಹ ಒಪ್ಪಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಇವೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಸಹ ಒಪ್ಪಿ ಅದನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಏನಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ವಿಚಾರ.—

"The future of land ownership and cultivation is the most fundamental issue of national development"

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ವಿಚಾರ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದೆಯೋ ಅದು ಕಾರ್ಯಗತವಾದಾಗ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅತ್ಯನಂದವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಯಾವುದು ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ರಿಗೊಬ್ಬರು ಕೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದ ಮತ್ತು ಜನತೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸಹಕಾರ ನೀತಿ ಇದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ನೀತಿಯೊಳಗೆ ನಾಲ್ಕು

ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳೇನೆಂದರೆ:—

(1) To reduce the disparity in wealth and income.

(2) Elimination of exploitation.

(3) Security for tenants and owners.

(4) Equality of status and opportunity to different sections of the rural population.

ಇವು 4 ಪ್ರಧಾನವಾದ ಗುರಿಗಳು. The achievement of these aims is the essential part of the five-year plan. ಈ ಗುರಿಗಳ ಸಾಧನೆ ಆಗುವಾಗ ಮಧ್ಯೆ ಬರತಕ್ಕವರು ಯಾರು ಎಂದರೆ intermediaries. ಇವುಗಳ ultimate goal ಏನು ಎಂದರೆ, ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ, land is for the tiller of the soil. ಇದು ಅಂತಿಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ 5 ಭಾಗಗಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. Intermediaries, Large owners, Small owners, Middle owners and Landless workers ಈ ರೀತಿ 5 ಜನಗಳ ವಿಚಾರ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ನೀತಿಯ ಗುರಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ರ‍್ಯಾಂಡ್ ಪಾಲಿಸಿ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ಇದನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಸಹ ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

"The land policy has to be worked in terms of local needs and conditions and broad common approach in this programme is necessary"

ಇದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದ ವಿಚಾರ. ಈ ಪಾಲಿಸಿ ಎಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಹೋಗತಕ್ಕ approach ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಅದು broad ಆಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು it must be a common approach. ಇದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ. ಕಾರಣ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ವಾಗಿ ಆಯಾ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅನುಚಿತವಾಗಿ ಬಂದಂಥ ಒಂದು ವಿಷಯ. ಎಷ್ಟೋ ಜಟಿಲವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿವೆ. ಅವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ, ಅಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರಗಳು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುವು.

ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ, ನಾನು ಅವುಗಳು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಅಗತ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅಷ್ಟು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಷ್ಟು ಅಗತ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಹಾಗೆ ಅವು

(SRI M. MADIAH.)

ಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಜಿಲ್ಲೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಮತ್ತು ಯಾವ ಯಾವ ಸ್ಥಳಿಗೆ ಅವು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಪ್ರತಿ ಕೂಲಿಗಳೆಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ, ಒಂದು ಅನು ಕೂಲಿಪಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಅವಶ್ಯಕ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಚ್. ಬಿ. ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳು ಈಗ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತಹ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಅಂಶ ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾ ಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರ ದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಜನತೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನೂ ಸಾಧ್ಯ ಎಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು 1953ರಲ್ಲಿ ಒಂದು Special Census of land ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಆ ಅಂಶವನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸಬ್‌ಸ್ಟ್ರಾಕ್ಟಿವ್ ಒನರ್ ಆಫ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಐಟಿಮ್‌ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಸುಧಾರಣೆಪಾದ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುತೇಕ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರಬಹುದು. ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ, ಸಬ್‌ಸ್ಟ್ರಾಕ್ಟಿವ್ ಒನರ್ ಎಂದು ಯಾರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ರೈತರಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಲಿಮಿಟ್ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ Principle of the upper limit in regard to the extent of land recommended for cultivators ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪರಮಾವಧಿ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಇದರಂತೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

"The agrarian history of the state and to the present conditions are also impor- tant" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನೂ ಗಮನ ದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಯಾ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಮಾತನಾಡಲು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಾವು ಎಷ್ಟು ಕಾಲವನ್ನು ಕ್ಕುಪ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ?

Mr. SPEAKER.—Not exceeding ten minutes. It was understood last time.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ.—ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೆಟಪ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಸೂಚನೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಇದ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ಕಮ್ಮಿ ಇರತಕ್ಕವರನ್ನು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಹೋಲಿರುಗಳಾಗಿಯೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಮಿಡರ್ ಒನರಾಗಳಾಗಿಗೂ ಪರಿ ಗಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಒಂದು ಪರ ಮಾವದಿ ಜಮೀನನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಮ್ಮಿ ಜಮೀನಿರತಕ್ಕವರನ್ನು ಮಿಡರ್ ಒನರ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ನೇಮಕ ಮಾಡ

ತಕ್ಕ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಇದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಜಮೀನುದಾರರ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆಕ್ ರೈತರ ವಿಚಾರ ಮೊದಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಒಂದು ಎಜೆಕ್ಯೂಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದ ಕ್ಕಾಗಿ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರಂಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾ ಗುತ್ತದೆ. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಹೋಲಿರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಕೋ ಆಪರೇಟಿವ್ ಸ್ಕೀಮಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

"The expansion of co-operative farming and co-operative activities generally will do much to develop the social and economic life of the village and will benefit small and middle farmers. It is, however, necessary to conceive of the scope of rural reorganisation in wider terms. The objective of family holdings with increasing emphasis on co-operative methods of organisation, which is commonly held, is a practical way of translating the principle of "land for the tiller". To fulfil this principle effectively, however, it is necessary that there should be a more comprehensive goal towards which the rural economy could be developed."

ಇದನ್ನು, ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ plan ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

"It is important however, to work towards a concept of co-operative village management, so that the village may become a vital, progres- sive and largely self-governing base of the structure of national planning and the existing social and econo- mic disparities resulting from pro- perty, caste and status may be obliterated."

ಇದು ಬಹಳ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ವಿಚಾರವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಆಗ ತ್ಯವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ, terms of reference ನಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರಂಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಮಾನ್ಯ ರೆವೆನ್ಯೂ ಸಚಿವರಿಗೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿ ಯಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಇದನ್ನು ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ನಾರಾಯಣ ವರ್ಷ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ

ಅವರೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬಹಳ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

With regard to future acquisition and resumption for personal cultivation, I invite attention of Hon'ble Members to the Five-Year Plan.

1-30 P.M.

ಕಾಲ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 81 ಲಕ್ಷ ದಿಂದ 85 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳವರೆಗೂ ಹಿಡುವಳಿ ಜಮೀನಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರದ ವಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ, ಸಾಗುವಳಿಗೆ ರಾಯಕ್ಕಾದ ಜಮೀನು 35 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳಿವೆ. ಈ ಜಮೀನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, landless workers, landless labourers ಗಳೆಂದು ಯಾರಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಯಾವ ಜಾತಿಯವರೇ ಆಗಿರಲಿ ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಈ ಜಮೀನನ್ನು, ಈಗ ಬಹು ದಿವಸಗಳಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನು ಕಟ್ಟು, ಪಾಡುಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ, ಹಂಚುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಸಲಹೆಕೊಡಲು ಒಂದು ಕಮಿಷನನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ತರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಂಚಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಬೆರೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಜನ ತೆಗೆ ಮತ್ತು ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಾಧಾನ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ನಾನು ಈ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved :

“That the demand be reduced by Rs. 100.”

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ (ನೆಲಮಂಗಲ—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಸಂಸರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ, ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಇರತಕ್ಕ ಹಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಮಿಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಏನಾದರೂ ತಮಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕ ಕೂಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗುವುದೇ ಆಗಲಿ, ಅಥವಾ ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ಆನಾನುಕೂಲಿಗಳಂಟಾಗಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದಾಗಲಿ ಗೊತ್ತಾದ ತಕ್ಷಣ ಬಾವುಟ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಗತಿ ಕೇಳುವವರೇ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ತಮಗೆ ಕೊಡುವ ಪಡಿತರ ಹೀಗಿದೆ, ಎಂದು ನೇರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯ ಅವರಿಗಿದೆ. ಆದರೆ ಜಮೀನು ಹೇಗೆ ಸರ್ವಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿ ದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ರೈತರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲದೆ ಸಾಯತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೋ ಅಥವಾ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವಂಥದಲ್ಲವೆಂದೋ, ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರ ಹಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬರೀ ಹೇಳಿಕೆಗಳಲ್ಲೇ

ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿಗೂ ರೈತರಲ್ಲಿ ಬಡವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿದೆ.

ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲದ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಉತ್ತು, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೇಸಾಯಮಾಡಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ನ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ರೈತನಿಗೆ ಜಮೀನು ದೊರೆಯುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಜಮೀನನ್ನು ದುರ್ದಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬುದು. ಉಳತಕ್ಕವನಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಜಮೀನು ಸಲ್ಲಬೇಕೆಂಬುದು ಮೂಲಭೂತವಾದ ವಿಚಾರ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯು ಒಂದು element of property. ಮಿಲ್ಲುಗಳು ನಡೆಯುವಂತೆಯೇ ಭೂಮಿಯೂ ರಾಜಧಾನಿಯ ಕವಾಗಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಏಕೆಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡತಕ್ಕ ಉಪಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯೂ ಒಂದು. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆಯೂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ರೈತನಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಈ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ, ಭೂಮಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದೆ, ಅದರ ಆಗು ಹೋಗುಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡರೂ ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!! ಈಗ ಮಿಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಾದರೋ, ಅಲ್ಲಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡಮೆಯಾಗದಿರಲೆಂದು, ಕೂಲಿಯಾಳುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದು standard ಕೂಲಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಲೀಕರುಗಳೊಡನೆ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿ. ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಲೀಕನು ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಆತನನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸುವಂತೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದಿರಲಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನು ಮಾಲೀಕ ತನ್ನ ಜಮೀನನ್ನು ದುರ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಬಾದರಾಯಣನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಅದನ್ನು ಆತ ಖಾಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಆತನು ಆ ಬಾದಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೊಡಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇಡ ಎಂದು ತಾತ್ಕಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲ ಎಂದೂ ಹೋಗಿದೆ. ಈಗ ತಾವುಗಳು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀವೆ. ತಾವು ರ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್‌ನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ಅತಿ ಜರೂರಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದ ವಿಚಾರ. ಆದಿರೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ತಾವು ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಇದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ರೈತ ರಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನುಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಖಚಿತವಾದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ತಾವಿನ್ನು ಬಂದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಾನೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿರ ವಂತೆ ಇವರಿಗೇಕೆ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಈಗೂ ಅನೇಕರಲ್ಲಿ, land as an element of property, in whatever form it may be, appears to be a greater qualification ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ಇದೆ. ಜಮೀನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ economic ಆಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಧರ್ಮ ಬೆಳೆದುಬಂದಿದೆ. ಇವರು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ತಾವು ಫಲದಾಯಕವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಬೇರೆಯವರಿಗಾದರೂ ಕೊಡಿ ಎಂದರೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮನೋಧರ್ಮ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರಂ.)

ದಲ್ಲ ಕೈಹಾಕಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಲಿ ಹೊಲ, ಗದ್ದೆ, ತೋಟ ಈ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಜಮೀನುಗಳಾವುವೂ ಇಲ್ಲವು ವರೆಗೂ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಹಂಚಿ ಲ್ಲಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕೆರೆ ಕಾಮಗಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಫಂಡಿನಿಂದಲೇ ಮಾಡಿಸುತ್ತೀರಿ, ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಫಂಡಿನಿಂದ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತೀರಿ. ಆ ಕೆರೆಯ ಹಿಂದಿನ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ದಾರರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಮೂರು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿರುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ನೂರಕ್ಕಿಂತ ಜಮೀನಿರುತ್ತದೆ, ಇನ್ನು ಅನೇಕರಿಗೆ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಜಮೀನೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಫಂಡಿನಿಂದ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕೆರೆ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಲಿ. ಎಷ್ಟು ಹಣ ಅವರು ಬರ್ತುಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ದಾರರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಅದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುಮಂದಿ ಬೇಸಾಯಗಾರರಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಕೆಲವು ಕೆಲವೇ ಜನರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿವೃತ್ತ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನಿಗೇನೋ ಇವೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಂದಿಗೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭೂ ಸೂಧಾರಣೆಯನ್ನು ದೊಡ್ಡ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ನದ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತರಬಹುದು. ಏನೆಂದರೆ, ಈಗ ಅನೇಕ ಬೇಡ ರಾಕೆ ಗ್ರಾಮಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಆ ಕೆರೆಯ ಹಿಂದಿರತಕ್ಕ ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟು ದಾರರಿಗೆ ಒಂದು ಷರತ್ತು ಹಾಕಬೇಕು. ಆ ಜಮೀನುಗಳು ಊರದೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಜಮೀನುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರೈತರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಮನಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆನೇ ಕೆರೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

(At this stage, when it was Thirty five minutes past One of the Clock, all the Members of the opposition who had staged a walk-out re-entered the Hall.)

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ರೈತರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜಮೀನಿಲ್ಲದ ರೈತರುಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನುಗಳ ವಿಲೇವಾರಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಮೊದಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೋ, ಅಥವಾ ಮಿಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೋ, ಇಲ್ಲವೇ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ ಷೇರ್‌ಹೋಲ್ಡರ್‌ನಾಗಿ ಡೈರೆಕ್ಟರೇಟಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಲೋ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಜಮೀನುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಸಾರದ ಸುಖದ ಲೋಲಿಪ್ಪಿಯಲ್ಲಿರುವವನಿಗೇ ಮತ್ತೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಹೋಗದಂತೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ಮಾರಿಫತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನುಗಳು ಇಂಥವರಿಗೆ ಸೇರಬಾರದೆಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಏಕೆಂದರೆ, ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತತ್ಯತಃ ನಾವು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಜಮೀನಿ ರುವವರಿಗೇ ಮತ್ತಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊದಲು ಮೊಟಕು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವವರಲ್ಲ ನಾನೊಬ್ಬನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಅಮೇಲೆ, ಈಗ ಅನೇಕ ಕಡೆ ರೈತರಿಗೆ 5 ಎಕರೆಗಳಿಗೂ ಕಡಮೆ ಜಮೀನಿದ್ದು ಅವರು ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿ ಸುಖದಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕೋಮುಪಾರು ಭಾವನೆ ಮನ್ನೇನೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪ್ರಮೇಯ ಇಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾರೂ ಜಮೀನನ್ನು ಸ್ವತಃ ಉತ್ತು ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಚಿಕ್ಕಸಮಸ್ಯೆಯಿರುವುದನ್ನು ತಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಜಮೀನುಗಳಿರತಕ್ಕ ರೈತರುಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಓದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಜೀತವೇ ಮುಂತಾದ ಹವ್ಯಾಸದಲ್ಲರುತ್ತಾರೆ. ಮಿಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಷೇರುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದರಿಂದ ಬಂದ ಹಣದಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡೋಣವೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ. ನೌಕರಿ ಮಾಡರೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಜೀವನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೊಂಚ ಜಮೀನನ್ನು ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಫಲದಾಯಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತು ಬತ್ತಿ ಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುವ ರಲ್ಲದ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಆಹಾರದ ದವಸವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಿರುವವರಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ 'unemployment is in a way punishable' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ planned economyಗಳಿರುವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ unemployed ಆಗಿರುವವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕೂಡ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬಡತನದ ದೇಶವೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ, ಅವರು ತಮಗೆ ಏನಾದರೂ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇಯಿರುವಾಗ, ಕೊನೆಗೆ ಜಮೀನನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಡವೆ? ಪಾನನಿರೋಧ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಈಚಲು ವನಗಳ ಹಾಗೆಯೇ ಇವೆ. ಜಮೀನುಗಳು ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಸೇರುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಬಹಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ನಿರ್ವೇನೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸಿ. ಐ. ಡಿ. ಗಳನ್ನಿಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಜಮೀನು ಇದ್ದವರಿಗೇ ಹೋಗಿದೆಯೆ, ಧನಿಕರಿಗೆ ಹೋಗಿದೆಯೆ, ಬಡವರಿಗೆ ಹೋಗಿದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಚಲು ವನದ ಜಮೀನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಲ್ಲದೇಯಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ, ಈಚಲು ವನವಿದ್ದು ನೆಲ ಬಹಳ ಫಲವತ್ತಾದ ಪ್ರದೇಶ, ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಭೂಮಿ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ಜಮೀನನ್ನು ಉದಾರವಾಗಿ ಬಡವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು.

ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಬೇಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಸಾಹವಿದೆ. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರೈತರ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಧತೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕು, ನದಸ್ಯರೂ ಬೇಗ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇದು ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆ ಈ ಕೆಲಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಿಲ್ಲು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು, ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಬೇಗ ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಜಮೀನುದಾರರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನುದಾರರು ಕೂಡ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೋಗೋಣ ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನಗು ನಗುತ್ತಾ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಈ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ, ಇದರಿಂದ ಪುಷ್ಟಿಗಳಾಗಿ ದವಸದ ರಾಶಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಜಮೀನುದಾರರನ್ನೂ ನೆರವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 5ರಷ್ಟು ಜಮೀನುದಾರರು, ಇನ್ನು 95ರಷ್ಟು ಜಮೀನಿಲ್ಲದ ವ್ಯವಸಾಯಿ ಕೂಲಿಗಾರರು, ಹಿಗ್ಗಿರುವಾಗ, ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ ಜಮೀನನ್ನು ಕೇವಲ ನೂರಕ್ಕೆ ಐದರಷ್ಟಿರುವ ಜಮೀನುದಾರರು ಸುಮ್ಮನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಕಾಲ ಮೀರಿತು. ಉದಾರ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಸಾಹಕಾರರೂ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನುದಾರರೂ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜಮೀನನ್ನು ಏನೂ ಇಲ್ಲದ ಬಡವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಧರ್ಮ. ರಷ್ಯಾ ದೇಶ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಯಿತೋ ಅಂಥ ಕಷ್ಟ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ ಸುಲಭ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹೇಗೋ, ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಯುವವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ, ಜಮೀನು ವಾಲ್ತೆಕರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಎಂದು ಸಂದೇಹಪಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ಈ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಬೇಗ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಇದನ್ನು ತರದೇಯಿದ್ದರೆ Limitation of properties ಆಕ್ಟನ್ನು ಏಕೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಬಾರದೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜನರು ನಮ್ಮನ್ನು 'ನೀವು ಏನು ಮಾಡಿದಿರಿ? ಬೇಗ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಿಸಿ' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದರೆ, ಇದು ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುವೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಬೇಗ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದು, ಒಂದು ಕಾಲ ನಿಗದಿಮಾಡಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸಾ (ಹುಣಸೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ

ಈ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು. ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ಇದರಿಂದ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಗಾಗಲೇ ನಮಗಿಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ಶ್ರೀ ಗುಂಡಪ್ಪ ಗೌಡರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ, ಆ ಸಮಿತಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಜಮೀನುಗಳ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಅನುಕೂಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ.—ಅದು Land revenue systemಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು, ಇದು Land Reformsಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು.

Mr. D. DEVARAJ URS.—I may state for the information of the Hon'ble Member that it is called the Land Reforms Committee. ಸ್ವಾಮಿ, ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಆದರೆ ಅವರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ, ಜಮೀನಿರುವವರಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು, ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ. ಹೊಸವಾಗಿ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹುಣಸೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಒಂದನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ನುಮಾರು ಮೂರು ವರ್ಷದಿಂದ ಜಮೀನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಪ್ರಕಟಣೆಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ, ಸ್ವಾಮಿ, ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ನಾರ್ಕೆದುವೆ ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿಲ್ಲದವರು ಜನರಿದ್ದರೂ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೊಡಗಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ಕೊಯಿ ಮತ್ತೂರು ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಸ್ಥಳದವರೊಬ್ಬರೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರ ಬಂದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಎರಡೆಕರೆ ತರೀ ಜಮೀನು, ಐದು ಎಕರೆ ಖಾಸ್ತಿ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಘದಿಂದಲೇ ಎತ್ತುಗಳ ಕರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ವ್ಯವಸಾಯದ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆಂದು 200 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಜನರು ಅಲ್ಲಿ ಬರದೆ, ಹುಣಸೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊಡಗಿಗೆ ಹೋಗುವವರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಮರ ಕತ್ತರಿಸಿ ನಾರ್ಕೆದುವು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಂಡು ಕಾಲ ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನಾ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಯಾರು ಜಮೀನಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಸ್ವಲ್ಪದಲ್ಲೇ ಗೋಮಾಳವಾದರೂ ಕೊಡಿ, ಗುಂಡು ತೋಪಾದರೂ ಕೊಡಿ, ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ; ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವೆ! ಮರೆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಎಕರೆ

(SRI D. DEVARAJ URS.)

ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿಯಾಗದೆ ಬೀಳಬಿದ್ದಿವೆ. ಹಿಡು ವಳಿದಾರರ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದದ್ದೆಂಬ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಕೂಡ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಮರೇನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆಯೆಂದರೆ ಜನರು ಇಲ್ಲವೇಯಿರುವುದು. ಅಂಥ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಜನರು ಹೋದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜಮೀನು ಕೊಡಬಹುದು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಅಭಾವವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಖಚಿತವಾದ ವಿಚಾರ. ನಾವು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿರುವುದು ರೈತವಾರಿ ಪದ್ಧತಿ. ಇಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 13 ಲಕ್ಷ ಖಾತೇದಾರರ ಪೈಕಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರರು, ನೂರು ಎಕರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಜಮೀನಿರುವವರು, ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ಸಾವಿರ ಜನರಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು. ಅದುದರಿಂದ ಅಂಥ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಸುಧಾರಣೆಯ ಅಗತ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಯಾವುದೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ರೈತವಾರಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ.....

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ.—ನೂರು ಎಕರೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿರುವವರು 3,80,000 ಜನರಿದ್ದಾರೆ.

Sri D. DEVARAJ URS.—It is incorrect, it is wrong, I challenge. It is only 3,000 and odd. It is in the statistics also.

Mr. SPEAKER.—You can go on.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—Thank you Sir. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಜನರು ಜಮೀನಿರುವ ಕಡೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾಯ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು, ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲತೆ ದೊರಕಬೇಕು, ಜಮೀನು ದೊರಕಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆ ಯಿರುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲ ಯಾವ ಹೆಚ್ಚು ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಅನಗತ್ಯ. ಜನರು ಜಮೀನಿರುವ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡ ಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ತಕ್ಕ ಸಹಾಯ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ದರೆ ಜನರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಜಮೀನು ಕೂಡ ಇದೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸಮಿತಿ ರಚ ನೆಯ ಅಗತ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ.

(Several Members rose.)

Mr. SPEAKER.—Sri Gopala Gowda may speak. I give a chance to him so that the Opposition party may take part in the very first cut motion.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ಸಾಗರ-ಹೊಸ ನಗರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರುವ ಖೋತಾರ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಈ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳ ಬೇಕೆಂದು ಅತಿ ಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಖೋತಾರ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆಗಳ ಅತ್ಯುಚಿತವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಬೀರೆ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಮಾತ್ರ

ವಲ್ಲ. ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಕೂಡ ತೀರ ಅತ್ಯುಚಿತ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಮಾತ್ರ ವಲ್ಲ, ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಜ್ಞರೂ ಮತ್ತು ಅಸಮಸ್ಯೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಭವಿಗಳಿರುವವರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ದೇವರಾಜ ಅರಸಿನವರು ಈಗ ತಾನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಅಷ್ಟೇ ಕೇಳಿದರು. “ಇದು ರೈತವಾರಿ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಸಂಸ್ಥಾನ, ಇಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಭಾರಿ ಜಮೀನುದಾರರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ, ಅದ್ದ ರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಭೂಸಮಸ್ಯೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು. ಬಹುಶಃ ಅವರಿಗೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಅದರ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಮಾತಿನಿಂದ ನಮಗೆ ಮಂದಚ್ಯುತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತು ಈ ಭೂಮಿಯ ಸಮಸ್ಯೆ ದೇಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರತ್ನಂಧ ಶೇಕಡ 80 ಜನರಿಗೆ ಜೀವನೋಪಾಯದ ಸಮಸ್ಯೆ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ. ಈ ಐದು ವರ್ಷದ ದೊರೇಜನೆ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಭೂಮಿಯ ಸಮಾನ ವಿತರಣೆ, ಸಮಾನ ಹಂಚಿಕೆ ಆಗ ಬೇಕು. ಅದಾದ ಹೊರತು ರೈತರು ಯಾರೂ ಉದ್ಧಾರ ವಾಗುವ ಸಂಭವವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಆಹಾರ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಸಾಧನ. ಈ ಸಾಧನವನ್ನು ರೈತನಿಂದ ಕಸಿದುಕೊಂಡರೆ ಅಥವಾ ಈ ಸಾಧನವನ್ನು ರೈತನಿಗೆ ಎರವಾಗಿ ಬಾಡಿಗೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಗೇಣಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು, ಅವನು ಅದರಿಂದ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ವರಮಾನ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದಾಗ ಅವನು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಕೂಲಿ ವಗೈರೆ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಸಂಸಾರವನ್ನು ತೂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವನ ಮೇಲೆ ನೇರವಾಗಿ ಒಂದು ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿದಂ ಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 200-300 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ. ಅಕ್ರಮ ವಾಗಿ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸರಂಜಾಮು ಪದ್ಧತಿ ಅಥವಾ ಫ್ಯೂಡಲಿಸಂ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ರೈತವಾರಿ ಪದ್ಧತಿ ಮೇಲೆ ಜಮೀನುಳ್ಳವರ ಪೈಕಿ ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಜಮೀನು ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ 10 ಸಾವಿರ 20 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳವರೆಗೆ ಜಮೀನಿರಬಹುದು. ಅದು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವುದು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತ ರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥಿಕ ತಜ್ಞರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ರೈತ ವಾರಿ ಪದ್ಧತಿ ಪುರಾತನ ಕಾಲದಿಂದ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಈ ದಿವಸ ನಾವು ಐದು ಜನರಿರುವ ಒಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಅವರು ಉಳುವವರಾಗಿದ್ದರೆ, ತರಿ, ಬುಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ಬಾಗಾಯ್ತು ಜಮೀನಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಬೆಳೆಯಿರುವ ಜಮೀನಾಗಿರಬಹುದು, ಅದು ಎಷ್ಟು ಫಲವತ್ತಾಗಿರಬಹುದು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಸಂಸಾರ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು ಅಥವಾ ಚಿಕ್ಕದು ಎಂದು ನೋಡಿ, ಇತಿಮಿತಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಹಂಚಬೇಕಾದದ್ದು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಕಾರ್ಯ. ಬಹಳವಾಗಿ ನನ್ನ ಇಂದಿಗೂ ದೇಶದ ಮುಂದೆ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮುಂದೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ರೈತವಾರಿ ಪದ್ಧತಿಯದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ರೈತವಾರಿ ಪದ್ಧತಿಯಿದ್ದರೆ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ಕೈಗೆ ಭೂಮಿ

ಸೇರುತ್ತದೆ. ರೈತರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಗೇಣಿಗೆ ಭೂಮಿ ದೊರೆಯದೆ ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಜೀವನವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗದೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಗೇಣಿದಾರನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಮಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಹುಟ್ಟಿದ ರಾಗಾಯಿತು ಸಾಯುವ ತನಕ ಗೇಣಿ ಮಾಡಿದರೂ, ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ಜಮೀನುದಾರನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉತ್ತರಿಸಿದರೂ ಕೂಡ, ಹಗಲು ಇರಳು ಅವನ ಕುಟುಂಬವೆಲ್ಲಾ ಮೈಮುಟ್ಟಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ತುಂಬಾ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೇನೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಜಮೀನಿನ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ಮೇಲೆ, ಗೇಣಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಜಮೀನುದಾರರು ರೈತರನ್ನು, ಉಳುವವರನ್ನು ಜಮೀನು ಬಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಇದನ್ನು ಹೇಳುವವರೂ, ಕೇಳುವವರೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಗೇಣಿದಾರರು ಬೀದಿ ಭಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಜೀವನ ಎಷ್ಟು ಎಷ್ಟೋ ದುರವಸ್ಥೆಗೆ ಈಡಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಬಹಳ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೈತ ವಾರಿ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಜಮೀನುದಾರಿ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಜೋಡಿ, ಜಹಗೀರಿ, ಇನಾಂ, ಖಾಯಂಗುತ್ತಾ, ಅಥವಾ ಮುಜರಾಯಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿರಲಿ, ಯಾವ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಆಗಿರಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾಗಿ, ರೂಢಮೂಲವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಯಾವನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ನೇರವಾಗಿ ನಿಗಾ ಹಚ್ಚಿ ದುಡಿದು ಉಳುತ್ತಾನೋ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಂತಹವರಿಗೆ ವಸೂಲಾಗುವಂತೆ, ತಕಾವಿ ಸಾಲ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ, ನೀರು ಸರಬರಾಜು, ಬೀಜದ ಬತ್ತ ಮುಂತಾದ ಏನೇನು ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬಹುದೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ರೈತ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಸಿರಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಕ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಭೂಮಿ ತನ್ನ ದೇಲೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ರೈತ ತನ್ನ ಜೀವನ ಸುಧಾರಿಸಿದ ಹಾಗಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಕೈ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ, ಅದರಿಂದ ದೇಶದ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಬಗೆ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿಂದ, ದಲಿತರೂ ಹೀನರೂ ಆಗಿರುವ ರೈತರೂ ಕೃಷಿಗಾರರೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಾನತೆ ಅಥವಾ ಉನ್ನತಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಗೌರವ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

2 P.M.

ಆದುದರಿಂದ ಈ ಹಲವಾರು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಈ ಮೂಲ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸಿದರೆ ದೇಶದ ಬಹು ಭಾಗದ ಜನರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ದಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಡಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಜಮೀನುದಾರರ ಒತ್ತಡವೋ ಅಥವಾ ಜನರ

ಮತವನ್ನು (Votes) ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅನುಮಾನವೋ ಕಾರಣವಾಗಿ ರುಬುಕಿದುದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 80 ರಷ್ಟು ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗದವರು. ಅವರಿಗೆ ತಾವು ಭೂಮಿ ಹಂಚುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಅವರ ಆರ್ಥಿಕಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಿದರೆ ಅವರೇ ತಾವಾಗಿಯೇ ತಮಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ; ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಆಸ್ತದವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು, ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ಭೂಮಿಯ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ವಿರೋಧ ಬಂದರೂ ಸಹಿಸುವ ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗದವರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಡೆಬೀಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ (ಅರಕಲಗೂಡು).— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಪೋಲಿಟಿಕ್ಸ್‌ನಿಂದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸಿನವರು ಯಾವಾಗಲೂ ರೈತರ ಮಿತ್ರರು. ಅವರು ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ practical ಆಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಮೂಲ್ಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಅವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದವರ ಪೈಕಿ ನಾನೊಬ್ಬ. ಅದರ ಈಗ ಕಾಲ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬದಲಾಯಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ ಅವರ ಭಾಷಣದಿಂದ ನನಗೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಅದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ, ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಯ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ, ಅತಿ ಜರೂರಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ವ್ಯವಸಾಯದ ದೇಶವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ. ಈ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ, ನನ್ನ ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರು ಆಗಲೇ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಷ್ಟವಿರತಕ್ಕವನಿಗೆ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಶಪಡತಕ್ಕವನಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಜಮೀನು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ದೊರಕಬೇಕಾದುದು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಅನೇಕರು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಲು ಕಾತರರಾಗಿದ್ದರೂ, ಆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ, ನನ್ನಿವೇಶದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ, ಜಮೀನು ಕೆಲವರ ಪಾಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ದುಡಿಯಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಏನಿದ್ದರೂ ವಾರಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಗುತ್ತಿಗೆಗಾಗಲಿ ಜಮೀನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೂ ಸಹ ಆ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಇಷ್ಟದ ಪ್ರಕಾರ ದುಡಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸಿನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಕೆಲವು ರೈತರು ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಿರಬಹುದು, ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವರಾಗಿರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಣದ ಆಕರ್ಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಪಟ್ಟಣವನ್ನೇ ಸೇರುವ ಮನೋಭಾವವುಳ್ಳವರಾಗಿರಬಹುದು. ಆದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿಧಾನಮಾಡುವುದು ಸರ್ವಥಾ ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯ ಜೀವನ ಆತನಿಗೆ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಆತನು ಪಟ್ಟಣ ಸೇರುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತಾಳುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು, ಕೆಲಸದ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ.)

ಸೋಮಾರತನಿಂದ ರೈತನು ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ವಾದವನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಅನೇಕ ಉಗ್ರವಾದ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಮೂಲಭೂತ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಆ ಉಗ್ರವಾದವನ್ನು ಹಿಡಿಯದೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಎರಡು ಮೂರು ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ವಾತ್ಸರೂಪಿ ಉಪ್ಪುಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ Abolition of Inamdar and Jodi System ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ದಿನದಿಂದಲೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಈ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವುದು ಬೇಡವೆಂಬುದು. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ವಿನಂತಿ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ—ಈ ಸಮಿತಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಸಹ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ ವಾದವನ್ನೇ ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತಾ ಈ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂದೂ, ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹಸ್ತಗತವಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯವೂ ಅಡಕವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ, ಅದರಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ನನ್ನ ವಿನಂತಿ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಒಂದು ಮನೂವೆಯನ್ನು ತರುವ ಭವನೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೀರಿ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಮನೂವೆಯೊಂದನ್ನು ತಂದು, ಅದರ ನಕಲನ್ನು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಒದಗುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಇದೇ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿಯೇ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯ ಪರಿಶೀಲನೆಗಾಗಿಯೂ refer ಮಾಡಿ ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಅಂಗೀಕಾರ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ವಿನಂತಿ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಚಿನ್ನೇನು ಆಕ್ಟ್ ಒಂದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೀರಿ. ಮೊದಲು ಪರಿಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಇದು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ರೈತರಿಗೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಅರಿವುನುಡಿಸಿದ ನೋಡದೆ ಧೈರ್ಯವಾಡಿ ಇದನ್ನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್ (ಮೊಳಕಾಲ್ಮುರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಂಶವು ನಿರ್ವಿವಾದವಾದುದು. ಇದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಜಾ ಸೋಷಲಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿ ಮುಖಂಡರಿಗೂ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂರವರಿಗೂ ಮಾತುಕತೆಗಳು ನಡೆದು ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೂ ಬರದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ, ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸಿನವರು ಹೇಳುವ

ಹಾಗೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಿತಿ ಅನಗತ್ಯ. ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ, "Tiller is the owner of the land" ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದರು. ಅದೇ ರೀತಿ "State is the Overlord of the land" ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ತತ್ವವೂ ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಅವರ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ಜಮೀನೂ ಇಲ್ಲ, ಎಲ್ಲವೂ ಸರ್ಕಾರದ್ದೇ, ಉಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿರುವವರು ಒಂದು ಹಮ್ಮುಬಿಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ತತ್ವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ನಿಂತಿದೆ. ಇಂದಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ fragmentation of holdings ಎಂಬುದೇನಿದೆಯೋ ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಒಡೆದು ಹಾಕಿ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗಳು ಕಂಡುಬಂದಿವೆ. ಶ್ರೀ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಚಿನ್ನೇನು ಆಕ್ಟ್, abolition of Zamindari system, Fallow land cultivation, ಇವೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಅವರು ತಿಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಧಾರಣೆಯೇನೋ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯೊಂದು ಹಿಂದೆಯೇ ಶ್ರೀ ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದು ಆ ಬಗ್ಗೆ ವರದಿಯೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಸೇರಿ ಬಹಳ ದಿನಗಳಾದುವು. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ಆ ವಿಚಾರವೇನಾಯಿತೆಂಬುದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಧಾರಣೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಆ ಕೂಗಿನ ಜೊತೆಗೆ ಏನಿದೆ? ಗೋಮಾರ್ಹ ಹಂಚಿರಿ, ಫಾರಿಸ್, ಲ್ಯಾಂಡ್ ಹಂಚಿರಿ, ಫಾರಿಸ್, ಡಿಫಾರಿಸ್ ಮಾಡಿರಿ, ಉಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ವೆಲ್ತ್ ಎಂದೇನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಹಂಚಿ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಜಮೀನು ಹಂಚುವಾಗಲೂ ಕೂಡ, ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, 90 ಲಕ್ಷ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. 90 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದೆ, ಒಂದೊಂದು ಎಕರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು, ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ! ಹಂಚುವಾಗ ಹಂಚಿಗೆ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಸಪ್ಲೈ ಆಗಬೇಕು, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲಿಸ್ಟ್‌ಗೆ ಸಪ್ಲೈ ಆಗಬೇಕು. ನಿಟಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ವ್ಯಾಪಾರ, ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಅಂದಾಜನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದಾಗ Individual holdings ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ ಇದೆ. ಈ ಕ್ರಮವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಮೂಲತತ್ವಗಳು ಎಂದು ಏನಿವೆಯೋ ಅವನ್ನು ಮೊದಲು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರ್ಧರ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮಗೆ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರವಿದೆ, ರೀತಿನೀತಿಗಳು ಇವೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರಂ ಪಾಲಿಸಿ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಂದ್ರದವರು ಮೊದಲು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಡುವುದು ಅಲ್ಲ;

ಕೇಂದ್ರದವರು ಮೂಲ ಭೂತ ತತ್ತ್ವ ಹಾಕಿಕೊಡಬೇಕು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಉದ್ಭವಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. ಅದನ್ನು 1945—46ನೇ ಇಸ್ರಿಯಿಂದೀಚೆಗೆ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಅಂಕಿಅಂಶ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ, Holdings not exceeding one acre 3,00,749 ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ 7,34,075 ಎಕರೆ ಇದೆ. Holdings not exceeding one acre, not exceeding 5 acres 5,55,355 ಹೊಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಇವೆ, 17,10,283 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇದೆ. Exceeding 5 acres and not exceeding 10 acres, 2,70,211 ಹೊಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಇವೆ, 18,11,414 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇದೆ. Holding exceeding 10 acres and not exceeding 15 acres 1,56,786 ಹೊಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಇವೆ, 30,58,777 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇದೆ. ಹೀಗೆಯೇ Holdings exceeding 15 acres and not exceeding 100 acres 12,395 ಹೊಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಇವೆ, 8,17,664 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇದೆ. Holdings exceeding 100 acres and not exceeding 500 acres 3,605 ಹೊಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಇವೆ, 3,81,261 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—Absentee land lords ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕ್.—Absentee land-lords ನಂಬೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಫ್ಯಾರೋ ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. Absentee land lords ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದಾರೆ, ನಿಜ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ absentee land lord ಆದರೆ, ಒಂದರಿಂದ 10 ಜನ ಚೇನಿಂಟ್ಸ್ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ಯಾರಸೈಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. Sweat of the brow ಸುರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯವರೂ ಪ್ಯಾರಸೈಟಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರಾಜು ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರಾಜು (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ).—ಸ್ವತಃ ಯಾರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವೋ ಅವರಿಗೆ ಪ್ಯಾರಸೈಟ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು, ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಪ್ಯಾರಸೈಟ್ ಅಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕ್.—ಹಾಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಯಾರು 30 ಎಕರೆಗಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ಯಾರಸೈಟ್ಸ್ ಅಂತಲೇ ಹೇಳಬಹುದು. I am also one such. ನಮ್ಮ ರಿಫಾರಮ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ 30 ಎಕರೆಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇದ್ದವರು sweat of the brow ಆಗಿರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಆಗಿರಲಿ ನಾಳೆ ದಿವಸ 30 ಎಕರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಾಕಿಯವನ್ನು ಒಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಎಂದರೆ Is he a parasite? Does he not earn like your father and my father? ಆದರೆ ಇವೇನು ಎಂದು ತತ್ತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಜಮೀನು ಒಡೆದುಕೊಂಡಬೇಕೆಂದರೆ ಒಪ್ಪೋಣ. ಲಿಮಿಟ್ ಎಷ್ಟು? ಇಂದಿಯಾದೇಶಕ್ಕೆ 100 ಎಕರೆ ಇರಬೇಕೇ 50 ಎಕರೆ ಇರಬೇಕೇ? ನಾಳೆ ದಿವಸ ಹಿಂದೂ ಲಾ ರಿಫಾರಂಸ್ ಆದಾಗ 50 ಎಕರೆ ಇದ್ದು 10 ಜನ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ ಆಗ ಯಾರಿಗೆ ಜಮೀನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು

ಭಾಗವಾಗುವಾಗ ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? Fragmentation ಇರಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ? Fragmentation ಮಾಡಿ ಎರಡೆರಡು ಎಕರೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡರೆ will it pay? would it be intensive cultivation or extensive cultivation? If it is intensive cultivation, it is one policy; if it is extensive cultivation all these things do not hold good. ಆಗೇನು ಮಾಡಬೇಕು? The State is the owner of the land ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು, ಅಥವಾ ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು, ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಕಲ್ಟಿವೇಷನ್ ಮೆಥಡ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ broad principles ಹಾಕಿ ಆಮೇಲೆ ಸ್ಪೀಷನವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗಲೇಬೇಕು, ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇದ್ದು ಇವೊತ್ತು, ಈ ಸಭೆಯವರು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮಾಡುವುದಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸ್ಥಳ ಯಾವುದೆಂದರೆ ಅದು ಕೇಂದ್ರ. ಅಲ್ಲಿ ಈ ರಿಫಾರಂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗತಕ್ಕ ಹಿಂದೂ ಲಾ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುವವರೆಗೂ ಇದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಗೌಡರು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಾಗೆ, ಇದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಚೆನೇಸಿ ಆಕ್ಟ್, ಫ್ಯಾರೋ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಆಕ್ಟ್, ಅಬಾಲಿಷನ್ ಆಫ್ ಜಮೀನ್‌ದಾರಿ—ಇವೆಲ್ಲಾ ಇವೆ. ಅಬಾಲಿಷನ್ ಆಫ್ ಜಮೀನ್‌ದಾರಿ ಎರಡು ಮೂರು ಅಧಿವೇಶನಗಳಿಂದ ಸಮ್ಮನೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ; ಯಾರೂ ಆ ರೀತಿ ಹೋಗುವುದು ಬೇಡ, ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಅದನ್ನು ಜಾಗೃತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಗೆಹರಿದಾವು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗುರಡಪ್ಪ ಗೌಡರೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನಾಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಬೋರ್ಡು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು, ಸಮಿತಿನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ, ವಿಧಿ ಇಲ್ಲದೆ ಅವರ ಅಗತ್ಯ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಹಿರಿಯೂರು-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾವಯ್ಯನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಬೋರ್ಡು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಈ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—We have not disposed of even one cut motion so far.

Sri J. MOHAMED IMAM.—So our protest is justified, Sir.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಜಮೀನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡತಕ್ಕವರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜಮೀನು ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸದಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ)

ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಬಡವ ಜಮೀನ್ದಾರ್‌ನಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ವನು ಜಮೀನ್‌ಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರೆ ಅವನು ಆ ಗ್ರಾಮದ ರೈತ ಹೌದೇ ಅಲ್ಲವೇ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಜಮೀನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಆಗಬೇಕು.

ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮಹಜರ್ ಆಗುವಾಗ, "ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಜಾನುವಾರುಗಳಿವೆ, ಗೋಮಾಳಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಜಮೀನ್ದಾರ್". ಎಂದು ಬರೆಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತರುಗಳೆಲ್ಲರ ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನೂ ರೈತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಒಂದು ಸಾವಿರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಬೇರೆವಿಧದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಊರಿನ ಮುಖಂಡರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಆ ರೀತಿ ಬರೆಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಸಾವಿರ ದನಗಳಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟೇ ಗೋಮಾಳವಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಿ, ಅಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಗೋಮಾಳಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಂತಹ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಉಳಿಯತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಆಯಾ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೇ ಬಾಯಿಗೆ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ತಾವು ಕೊಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಂಸಾರ ದಲ್ಲತಕ್ಕ ಜನರಂಜ್ಞಗನುಗುಣವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಂದ ಜಮೀನನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹಾಚಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಈಗ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಚರ್ಚೆಗೇ ನಾನೀಗ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಜನರು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಪಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನು, ಬರಾಡ್, ಬಂಜರ್ ಮತ್ತು ಈಚಲು ವನ ಇತ್ಯಾದಿ ಐಟಿಮುಗಳಲ್ಲ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾಗಿರುವವಾಗಿ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲದಾಯಕ ವಾದಂಥ ಗುತ್ತವು ದರ್ಜೆಯ ಜಮೀನುಗಳಿದ್ದರೂ ಪೂರೈ ಅವೆಲ್ಲಾ ಈ ದಿವಸ ಉಳಿತಕ್ಕ ರೈತನ ಕೈ ಸೇರದೆ ಎಲ್ಲೋ ವಕೀಲ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು, ಸಿಮಾ ಡೈರೆಕ್ಟರಾಗಿರುವವರು, ಜವಳಿ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರು ಇಂಥವರ ಕೈಗೆ 100 ಎಕರೆ, 50 ಎಕರೆ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಯಾರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೈತನಾಗಿರುತ್ತಾನೋ, ಯಾರು ಜಮೀನ್ದಾರರ ಕೂಲಿಯಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಅರ್ಧ ಎಕರೆ ಕೂಡ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುವುದು ಬಹಳ ದುರ್ಲಭವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಯಾವ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿಗೆ ದರಬಾಸ್ತು ಹಾಕಿದರೂ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶೇಕದಾರರ ಅವಾಂತರ, ಹಾವಳಿ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. 10 ಜನರು ಅರ್ಜಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪೈಕಿ ಹತ್ತು ಜನರಿಗೂ ಜಮೀನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅವರ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೂರೆಗೆ ತಳ್ಳಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಾನುಯರ್ 40-50 ವರ್ಷಗಳ ಕಿಂಡಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಂಥದ್ದು. ಇದು ಕೂಡಲೇ ಮಾರ್ಪಡಾಗಬೇಕು. ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದು ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಭೂಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳನ್ನು ಅವಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಸರ್ಕಾರ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಬೇಕು.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಉಳುವುದಕ್ಕೆ ಎತ್ತುಗಳಲ್ಲ ದಿದ್ದರೋ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಜಮೀನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವವರ ಪೈಕಿ ಯಾರೂ ಜಮೀನನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡದೆ ಬೀಳುಗಡೆವಿಲ್ಲ. ಸಾಕುಕಾರರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ತಂದು ಉಳುವು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ಜಮೀನು ಒದಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಟಿ. ಕೆಂಪರಾಜ್ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಖೋತಾ ನೂಡನೆ ಯನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ, ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿಷ್ಟು ಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒತ್ತಿ ತಿಳಿಸತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು ತಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ಎರಡು ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ತಾವು ಹೇಳಿದುದು ಅವಶ್ಯಕ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಟಿ. ಕೆಂಪರಾಜ್.—ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಕೂಗು ಎಂದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಎಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳಿತಕ್ಕ ರೈತನು ಜಮೀನಿಗೆ ಒಡೆಯನಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲೆಯವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರದ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಪ್ರಜಾಸರ್ಕಾರದ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ಭಾರವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿರತಕ್ಕಂಥ ನಾವು ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಬಗೆಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತಿರತ್ತೇವೆಂದು ಭುಜ ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಬರಿ ಹಿತ್ತೋಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಯಾರು ನಿಜವಾಗಿ ಉಳಿತಾನೋ, ಯಾರು ನಿಜವಾಗಿ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಸೆವೆಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಯಾರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತ್ಯಾಗಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೋ ಅಂಥ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ಥಿತಿ ಶೋಚನೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಒಂದು ಅನುಕೂಲಪಡಿಸುವಂತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಜಾಗೃತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅವರು ಯೋಚಿಸಿ ಈ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇರುವುದೊಂದು ಕಡೆ ಇರಲಿ. ಅವರು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸಹ ಪತ್ತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಾತೇದಾರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಅಬ್ಬೆಂಟಿ ರ್ಯಾಂಡ್ ರಾರ್ಡುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತಾವು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ

ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಉತ್ತು, ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವನೇ ಒಬ್ಬ, ಅದನ್ನು ತಂದು ಅದರ ಆದಾಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವರೊಬ್ಬರು, ಹೀಗೆ ಆ ಆದಾಯ ಪಡೆಯತಕ್ಕವನು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೋ ಅದೇ ತಿಳಿಯದು. ಹೀಗೆ ಅನೇಕರು ಎಲ್ಲೋ ಇದ್ದುಕೊಂಡು "ನಮಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಜಮೀನಿದೆ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಆನ ಕೂಲಿವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಒಪ್ಪತಕ್ಕದ್ದು ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾಗೃತ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಇದು ಇನ್ನೂ ಕಠಿಣ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಈ ಬೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರದ್ಡಿ (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ).— ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಅನೇಕರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ನನಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಭಾಷಣಮಾಡುತ್ತ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಮಾತು ಮಾತಿಗೂ ನಾವು ಕೇಂದ್ರದವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಎರಡು ಮಾತನ್ನಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಹಾಗೆ ಕೇಂದ್ರದವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳಿದ್ದರ ಅರ್ಥ ನನಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಂಚರಿಸುವವರನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೆ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೋ ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾಶ್ಮೀರದಲ್ಲಿ ಜನಾಬ್ ಷೇಕ್ ಆಬ್ದುಲ್ ರಾಹಮಾನ್ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಚರಿಸುವವರು ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಡ್ಡಿ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೇ ನನ್ನೋ ಕಲ್ಪನೆವಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಲೋಪಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಪ್ರಾಯಶಃ ಇದನ್ನು ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆಂಪರಾಜರವರು ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರು ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಶ್ರೀಯುತ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು.

ನಾನು ಈ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದದ್ದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ 4-5 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದೆಯೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆನು. ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸುವಾಗ ಅದರ ಅಗತ್ಯವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸಹ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹಿಂದೂ ಕೋಡು ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಇದು ಅಡ್ಡಿತಡಿಸುತ್ತದೆಂದು ಸಹ ಹೇಳಿರುತ್ತೇನೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಭಿದ್ರ ಭದ್ರವಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಎಕನಾಮಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಜ್ಞರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಒಂದು ಯೋನಿ ಟ್ಯಾಗ್‌ಡಬ್ಬೇಕೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಈಗಲೂ ತಯಾರಿ

ದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದೊಂದು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ಸೆಂಟಿಮೆಂಟ್. ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗೂ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದೇ ಸಮವಾದ ಉತ್ಪತ್ತಿಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಜಮೀನು ಮಾಡತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಕರಾಚಿ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ.....

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ.—ಅದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು 'ಜಮೀನು ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಮತ್ತು ಆ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದು'. ಇದರ ಮೇಲೆ ನಾನು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ರ್ಯಾಂಡ್ ಪಾಲಿಸಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಪ್ಯಾಕ್ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅದರ aims and objects ಏನು ಹೇಳಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲವೂ ಆಗ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

2-30 P. M.

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರದ್ಡಿ.—ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನೇನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಹಂಚಬೇಕು ಎಂದು ನಾವೇನೊಡಲಿನಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ fragmentation of holdings ಮಾತ್ರ ಆಗಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಅಷ್ಟೆ. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಎಷ್ಟಿರಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಭಿದ್ರವಾಗಬಾರದೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ವಾದ. ಇದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಮೀನು ಹಂಚಬೇಕೆಂದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ 90 ಲಕ್ಷ ಜನರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಎಕರೆಯನ್ನು ಹಂಚಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ನಿಜವಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಒಂದು ಕಸಬಿಗಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೇ ಹಂಚಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆಯೇ ಹೊರತು 90 ಲಕ್ಷ ಜನರಿಗೂ ಹಂಚಿದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರದ parasitic class ಇರಕೂಡದು ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿಯ ತತ್ವ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಬೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ (ಬೇಲೂರು-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಬೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಂಥ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಜೋಡಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗಿಂತ ಕಷ್ಟ ಹೇಳ ತೀರದ. ತಮಗೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಬೇಲೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಾಡಿಕಳ್ಳಿ ಹೋಬಳಿ ಜೋಡಿ ಹೀರಗುಪ್ಪೆ ಗ್ರಾಮ, ಬೇಲೂರು ಕಸಬಾ ಹೋಬಳಿ ಗೋವಿನಹಳ್ಳಿ (ಜೋಡಿ ಗ್ರಾಮ) ಆಲೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಜ್ಜಿ ಹಳ್ಳಿ—ಈ ಗ್ರಾಮಗಳ ರೈತರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ನಿದಯ್ಯ)

ದೊಲನ ಯಾವ ತೆರದ ಹಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಜೋಡಿದಾರರುಗಳು ಈ ವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟ ಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ರೈತರಿಂದ ಕಿತ್ತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಅವರಿಂದ ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ಬೇರೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ತೊಂದರೆಗಳು ಜೋಡಿ ಗ್ರಾಮಗಳ ರೈತರಿಗಾಗುತ್ತಿವೆ. ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರು ಹುಟ್ಟಿದರಾಗಾಯಿತು, ಅಲೂರು ಹುಟ್ಟಿದ ರಾಗಾಯಿತು, ಅದೇ ಜೋಡಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರೂ ಆ ರೈತರಿಗೆ ಅಲ್ಲರ ತಕ್ಕ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಅಧಿಕಾರವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ಅವರು ಆ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಜಮೀನಿಲ್ಲದಿರುವ ರೈತರು ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಮೃತಮಹರ್ ಕಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಜಮೀನಿಲ್ಲದಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚುವರಿ ಮಾಡುವಾಗ ಇದು ಬೆರೆದಾಳವ ಜಮೀನು ಇದನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರೆವೆನ್ಯೂ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರಿಂದ ವರದಿ ಬಂದಕ್ಷಣ, ಅಮರಾಂತರು ಅದನ್ನೇ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿ, ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಮೇಲ್ನುಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹರಾಜಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಬಡವರಿಗೆ ಆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕದಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅರಸೀಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹಬ್ಬನಗಟ್ಟದ ಕಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ವಾರದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಯಾರಿ ಬಡರೈತರಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನ್ನದ ಅಭಾವ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಇನ್ನೇನು? ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, 'ಖಾತೇವಾರನು ಎಲ್ಲಯೋ ಇರುತ್ತಾನೆ, ಅದರ ಸ್ವಂತ ಕೆಲಸಮಾಡುವವರು ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ನಿಜವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂಬುದನ್ನಿಗೆ ರಿಯಾದತ್‌ನಾಯ್ಕ ಸಹಕಾರ ದೊರೆಮುತ್ತಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಇದು ನಿಜವಾದ ಮಾತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜಮೀನಿದ್ದರೂ ಅನ್ನಾ ಹಾರಗಳಿಗೆ ಕೊರತೆಯಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಕಾರಣವೆನ್ನು ಬಹುದು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಖಾತೇವಾರ 500 ಎಕರೆ, ಸಾವಿರ ಎಕರೆ, 2,000 ಎಕರೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವುದು; ಅವರಲ್ಲಿ ಸಾಗಾಣುವುದಷ್ಟೆಂದರೆ ಐವತ್ತೆ ಕರೆಯೋ ನೂರಕರೆಯೋ. ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಳುಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಜಮೀನಿಲ್ಲದ ರೈತರು, ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಗೋಮಾಳದಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇದ್ದು ಒಂದು ಅರ್ಜಿಪಾಕೆದರು ಎಂದರೆ, 500 ಎಕರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದು ತಕರಾರು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಗಂಜರು ಭೂಮಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನಾದರೂ ಜಮೀನಿಲ್ಲದ ಬಡವರಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿ ಎಂದು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ, ಮಾಧವರಾಯರು ದಿವಾನ್ ರಾಗಿರಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ, ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅವರೂ ಸಹ 'ಜಮೀನನ್ನು ಬಡವರಿಗೆ ಹೇರಳವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ, ಜಮೀನ್ದಾರಿ ರದ್ದುಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಾಕ್ರೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ' ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲೇ ಆಯಿತು, ಹೋಯಿತು! ಇನ್ನೂ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಲಿಲ್ಲ

ವೆಂದು ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೇತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಜಾಸರ್ಕಾರ ಎನ್ನುವುದು ಏನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲಿ, ಬಡವರು, ಕುಂಟರು, ಕುರುಡರು ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಮ್ಮ ದಿಯಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡುವಂತಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಪ್ರಜಾಸರ್ಕಾರದ ಧೈರ್ಯ. ಆ ರೀತಿಯ ಜೀವನ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಈ ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆಗಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹುಜಾಗೃತ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಎದೆತಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜಮೀನಿಲ್ಲದ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿಬ್ಬಾರೆ. ನೇ ಕಷ್ಟಬಂದರೂ ಎದಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಾಣ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೂ ತಯಾರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಿಮಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಏಕೆ! ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಭೂನಿಧಾರಣಾ ಕಮಿಟಿ ಮುಂತಾಗಿ ಪುನಃ ಜನರ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಗುಂಡಪ್ಪ ಗೌಡರ ಕಮಿಟಿಯವರು ಏನು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ಸಾಕು. ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೇ ಒಮ್ಮೆ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಸಭೆ ಸೇರಿ ಜಾಗೃತ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡೆದು ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಿ. ದೇಶದ ಬಡ ಜಮೀನಿಲ್ಲದ ರೈತರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಈ ಜೋಡಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲರತಕ್ಕ ರೈತರ ಗೋಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಈ ಬೋರ್ಡಿನರ್ನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಇದನ್ನು ತಂದ ಸೂಚಕರಿಗೂ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

(Sri D. M. Govindaraju rose)

Mr. SPEAKER.—Last time we adopted a procedure. The mover will speak on the cut motion. Then the Minister will reply. That would be sufficient from the second cut motion onwards. Sri Govindaraju may now speak.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಗೋವಿಂದರಾಜು (ನೆಲಮಂಗಲ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಮಾದಯ್ಯನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಬೋರ್ಡ್ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿರುತ್ತೇನೆ. ಜಮೀನು ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದದ್ದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯದು, ನಿಜ. ಇದರ ಇದು ಈ ತಕ್ಷಣವೇ ಆಗಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಂದು ಎಂಬುದೂ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈಗ ಇನ್ನೇನು ಜೋಡಿ ಇನಾಂತ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ರದ್ದಾಗುವುದೆಂದೂ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಮಸೂದೆಯೂ ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದೂ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಂದಮೇಲೆ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ, ಏನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಂಕಪಡವಾಗಿ ಕಾದುನೋಡಿ, ಆ ಮೇಲೆ ಈ ಮಿಕ್ಕ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಭಾರಿ

ಜಮೀನ್ದಾರರು, ಸುಮಾರು 100 ಎಕರೆಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವರು ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಸಂಧಾರಣೆ ಅಗತ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನೂ ತಾವು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಆರೋಚನೆಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಮತ್ತೊಂದುಸಾರಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ (ರೇವೆನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನಿರ್ಣಯ ಟೆಚೆಗೆ ಬಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನೇಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾತ್ ಮಾದಯ್ಯನವರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಮಹನೀಯರಿಗೂ ನನಗೂ ಯಾವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ನನ್ನ ಆಶೆ ಎಷ್ಟು ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ಕಾರ್ಯ ಅಷ್ಟು ವೇಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವೆಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರುವೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಡುವಳಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ, ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಮತ್ತು ಜಮೀನು ಪದ್ಧತಿ ಇವುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ ದೇವರಾಜ ಅರಸಿನವರೂ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರೂ ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಹಳ ಹಗುರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಮೀನುದಾರಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ರೈತವಾರಿ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇನಾಮತೀಗಳಿವೆ. 1943-44 ರಿಂದ ಗೋಲ್ಡೆನ್‌ಜಬ್ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದನಂತರ ಆ ಯೋಜನೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವು ರಿಯಾಯಿತಿ ಷರತ್ತುಗಳಮೇಲೆ ಮೂರೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದೆಯಿರುವವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪೈಕಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಎಕರೆ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಉಳಿದದ್ದು ಇನ್ನೂ ಬಂಜರು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಕಡೆ ಜಮೀನಿದೆ, ಅದರ ಜನರಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಜಮೀನಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜನರ ಮನೋಧರ್ಮ ಎಲ್ಲ ನಾವು ಹುಡ್ಕಿದ್ದೇವೋ ಅಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕೆಂಬುದು. ಏನೇ ಆಗಲಿ ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಒಟ್ಟು ಅನೇಕರು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅರಾರಾಕಚೇರಿ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ಅರ್ಜಿಗಳು, ದರಬಾಸ್ತು, ಅರ್ಜಿಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹತ್ತಿರ ಕೆರೆ ಅಂಗಳ, ಗೋಮಾಳ, ಗುಂಡುತೋಪು ಇವುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಆ ಅರ್ಜಿ ತಿರಸ್ಕೃತವಾದರೆ ಮತ್ತೆ ಹನ್ನೆರಡು ಸಾರಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.

ಜಮೀನ್ದಾರರಾದವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಗೋಮಾಳ, ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಅಮೃತಮಹರ್ ಕಾವಲುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು. ಗೋಮಾಳಗಳನ್ನು ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ದೇಶಕ್ಕೆ ತಂದುದರವಾದುವು ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಮುಂದು

ವರೆದ ಯಾವ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾದರೂ ಅರಣ್ಯವಾಗಿರಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಅದಾದರಿಂದ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಬಿಡುವುದಾದುವು ಒಳ್ಳೆಯ ನೀತಿಯಲ್ಲ. ಅಮೃತಮಹರ್ ಕಾವಲುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಅಮೃತಮಹರ್ ಕಾವಲುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ ಆ ಇರಾಖೆಯವರು. ಅಗತ್ಯ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಇವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಅಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಜಮೀನ್ದಾರರಾದವರಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಈಚೆಗೆ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೇವೆನ್ಯೂ ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಬದಲಾವಣೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ರೂಲ್ಸ್ ಕೂಡ ತಯಾರಾಗಿದೆ. ಇದು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಜಮೀನು ಹರಾಜುಗುವ ಪದ್ಧತಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಜಮೀನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಡವರಿಗೇ ಸಿಕ್ಕುವ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಆ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಜಮೀನ್ದಾರರಾದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಐದು ಎಕರೆಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹರಿಜನರು ಆರ್ಜಿಹಾಕಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮುಖ್ಯತ್ವ ಗಿಯೂ ಬಾಕಿಯವರಿಗೆ ಅಪ್‌ಸೆಟ್ ಬೆಲೆಗೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದುಮಾಡಿದೆ.

Mr. SPEAKER.—Will the Hon'ble Minister give the information about the extent of land granted to depressed class people out of 3,49,000 acres?

Sri Kadidal MANJAPPA.—I will get the information, Sir.

Mr. SPEAKER.—It is 96,000 acres up to December last.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.—ಅದರಲ್ಲಿ 'ಕಣಪುರ್' ಆಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ 'ಕ್ಯಾಣಸರ್' ಆಗಿರುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ.

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಇರ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಮಾದಯ್ಯನವರು ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ನೇಮಕವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ನನಗಂತೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾತ್ ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ 1948ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ನೇಮಕವಾಯಿತು. 1950 ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಗೋಣಿದಾರರ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆಮೇಲೆ ಇನಾಂ ರದ್ದುಪಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೂದೆ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು 'ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್' ನಿಗದಿಮಾಡುವ ವಿಚಾರ: ಹಿಡುವಳಿಯ ಪರಮಾಧಿ ಎಷ್ಟಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು, ಹೀಗೆ ಮುಂದೆ ಇನ್ನೂ ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ತೊಡಕಾದ ವಿಚಾರ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಎಲ್ಲ ಜಮೀನಿಗೂ ಒಂದೇ ಪರಮಾಧಿ ನಿಗದಿಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವ ಜಮೀನಿಗೇ ಬೇರೆ, ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಯುವ ಜಮೀನಿಗೇ ಬೇರೆ, ಪರಮಾಧಿಯನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತರೀ ಜಮೀನಿಗೇ ಬೇರೆ, ಬುಟ್ಟಿ

(ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ ಮಂಜಪ್ಪ.)

ಜಮೀನಿಗೆ ಬೇರೆ ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬಡಬೇಕು, ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಇದು ಸುಲಭವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲವೆಂದು ಮನವಿಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪರ್ಯಾಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ.—ಇದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ.

ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯಾದ ಕಾಲ ಹಣಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ನೀತಿಯಲ್ಲ, ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಇರುವ ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಜಾಗೃತ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾತೆ ಪ್ರಭಾಕರವರರು ಬರೀ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲೇ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಮುಗಿಯಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರು ಮಾಧವರಾಯರ ಕಾಲದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಶ್ಚರ್ಯನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಈ ಯೋಜನೆಯಿದ್ದರೂ ಆಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ಇನಾಂ ಆಬಾಲ್ಷೆಕ್ ಬಿಲ್ಲು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕು; ಚೀನ್ನಿ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕವೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಧಕ ಬಾಧಕ ಯೋಚನೆಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಈಗ ಮಧುಗಿರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬಂಗಾರುಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ರೈತರಾದರೂ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೊಳಕಾಲ್ಮೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಗೇಣಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುವ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗೇಣಿದಾರರ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ ಎಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಗೇಣಿದಾರರ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಶ್ರೀರಂಗ ಪಟ್ಟಣ ಮತ್ತು ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ರೈತರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದನಂತರ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾತೆ ಮಾದಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—What does the Hon'ble member propose to do ?

Sri M. MADIHA.—I beg leave of the House to withdraw the cut motion.

Some Hon'ble Members.—No.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"that the demand be reduced by Rs. 100."

The motion was Negatived.

Mr. SPEAKER.—Next Cut Motion No. 5 stands in the name of Sri B. Y. Neele Gowda. So, we will now adopt this procedure with the consent of the House. Cut Motion will be moved by the Member and the Hon'ble Minister will reply.

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಲು ಗೋವಿಂದರಾಜು.—ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರು ಮಂಡಿಸಿದರೆ ನಾವು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು, ನಾವು ಮಂಡಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಡಬೇಕು.

Grievances of Raiyats deprived of land in Kanaganahalli and Hosa-Kannambody.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವೈ. ನೀಲೇಗೌಡ (ಪಾಂಡವಪುರ).—ಈ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಲು ಅನುಮತಿ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ.—

"7 ಜಮೀನು ಕಂದಾಯ ಎಂಬ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಕೋರಿರತಕ್ಕೆ 32,71,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ 'ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್' ವಸವಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಡೆಮಾಡಬೇಕು. (ಕನಗನಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಹೊಸಕನ್ನಂಬಾಡಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಜಮೀನುಗಳ ಕೈ ತಪ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ರೈತರುಗಳ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜಿರ್ಚನೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ.)"

ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುವಾಗ ಮುದ್ದಣದಲ್ಲಿ ಎರಡು ತಪ್ಪುಗಳಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. 'ಕೋಂಗರಹಳ್ಳಿ'ಗೆ 'ಕನಗನಹಳ್ಳಿ'ಯೆಂದೂ 'ಹೊಸಕಾಮನಬಾಡಿ'ಗೆ 'ಹೊಸಕನ್ನಂಬಾಡಿ' ಯೆಂದೂ ಇರಬೇಕೆಂದೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ದಿವಸ ತಮ್ಮ ಮುಖೇನ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ, ಬಹಳ ಸುಲಭ. ಹಿಂದೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈವಾಡದಿಂದ ನಡೆದು ಹೋದ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ರೈತರು ಮಹಾ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ. ಕಾನಗಾನಹಳ್ಳಿ ಪಾಂಡವಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿದೆ. ತೋಣೂರು ಕೆರೆವಸತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಒಂದು ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿದರು. ಸುಮಾರು 43 ಎಕರೆ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗಿ 19 ಜನ ರೈತರ ಜಮೀನು ಹೋಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸಲು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿ ಯಾದ ರಿಕಾರ್ಡು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರೈತರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಕಡೆ ಜಮೀನು ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಯಾವ ರೈತ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ದುಡಿದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೋ ಆತನಿಂದ ಇರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಅವನು ತಲೆ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗಿ